

Glønborg (KRF):

Jeg tror ikke, det er galt at sige, at nøgleordet for i dag er og bør være »samarbejde«. Og derfor er det vigtigt, at vi forstår hinanden, når vi snakker.

Jeg vil gerne som repræsentant for folkeneovre fra det mørke Jylland sige, at når vi ovre hos os somme tider snakker om de her »tovlige københavnere«, så betyder det ikke, at vi mangler sympati for københavnere. Det skal bare forstås sådan, at her i København optræder man lidt anderledes, end vi har for skik i Jylland. Det må man affinde sig med, og så kan vi for øvrigt godt snakke sammen om tingene.

Det skal absolut ikke afskære jyderne fra at sige »vores hovedstad« om København. Jyderne er helt indstillet på, at vores hovedstad ligger fjernt fra hovedlandet. Den er nu engang placeret herovre, men det er vores. Selvfølgelig er jyderne ikke altid helt tilfredse med den måde, københavnere behandler den på, og det må vi så snakke lidt om.

Hele landet må nu stå sammen om at føre landets hovedstad frem i konkurrencen med andre europæiske storbyer. Derfor vil jeg gerne sige tak for statsministerens udmærkede besvarelse af forespørgslen. Der er nævnt en lang række konkrete eksempler på, hvad vi skal gøre for at få det her til at lykkes.

Kristeligt Folkeparti kan bekræfte, at vi stadig er medarbejdere på, at vi skal have den faste Øresundsforbindelse, og at vi skal fortsætte udbygningen af Københavns Lufthavn.

Jeg vil naturligvis også sige, at den indsats, som den tidligere miljøminister, Chr. Christensen, på vore vegne gjorde for, at vi skulle få et samarbejde på alle leder omkring Københavns Havn, står vi stadig væk bag. Københavns Havn er ikke et rent københavnsk anliggende. Den er, som Christian Christensen sagde, også et nationalt klenodie.

Havneudvalget og den rapport, vi har fået derfra, står Kristeligt Folkeparti bag. Vi var lidt bange for, at den nuværende miljøminister og overborgmesteren havde haft lidt for let ved at blive hurtigt enige. Det har jeg tidligere kritiseret miljøministeren for, og det skal jeg ikke gentage her. Jeg er særdeles tilfreds med, at hele sagen nu er gået ind i en helhed, og at en række ministre i fællesskab under statsministerens ledelse tager det politiske ansvar på regeringens vegne for det samarbejde, som nu skal gennemføres.

Ude i provinsen er der stor forståelse for, at mange kulturelle institutioner må ligge i København, og vi er helt indstillet på, at her ligger også en væsentlig del af administrationen.

Vi kan godt sige »vor« og »vores« om Det Kongelige Teater og en lang række andre ting, selv om de ligger herovre. Derimod må jeg sige, at det er meget sjældent, jeg har opfattelsen af, at københavnere siger »vores« om noget, der ligger i Jylland. Så jeg har altså en fornemmelse af, at københavnere måske er lidt mere provinsielle på det felt. Men hvis københavnere kan bevise, at jeg har fornemmet forkert, så vil det glæde mig virkelig dybt og inderligt.

Jeg regner med, at vi kan have forståelse for, at det er nødvendigt, at der også sker en kraftig udbygning af erhvervslivet ude i landet. Det betyder også, at vi ikke skal have al forskning samlet i København, for en stor del af forskningen hører jo nøje sammen med de erhverv, som naturligt ligger uden for hovedstaden og i andre dele af landet. Derfor skal der naturligvis kunne forskes over hele landet.

Det er klart, at skal vi danskere lave et fremskud i fællesskab, må vi helt væk fra en småtskåren lokalpatriotisme, uanset om den stammer fra København eller fra et andet sted i landet. Vi må rette blikket udad, ikke for at lede efter ny og spændende underholdning, men for at få øje på muligheder for samarbejde med mennesker uden for Danmarks grænser, sådan at vi kan få vor hovedstad til at betyde noget i hele den europæiske sammenhæng – ja, måske vi kan svinge os så højt op, at vi kan sige i verdenssammenhæng.

Jeg forstår egentlig godt, at der, dengang vi havde afstemningen om EF, var klart flertal i København for at gå imod, for hvorfor i alverden skulle københavnere med i EF? De havde rigeligt med bureaukrati i forvejen.

Men nu er vi altså med, og så synes jeg, vi må stå sammen om at få det bedst mulige ud af det Europa, som nu engang ligger omkring os. Vi må erkende, at med den nyåbning til Østeuropa, vi har fået, med den vigtige forandring, vi har fået i hele det europæiske billede, har København en så fremragende beliggenhed, at jyderne faktisk er lige ved at glemme, at den ligger lidt afsides. Byen ligger jo midt i noget af det vigtigste af Europa, og det skal vi da udnytte.